

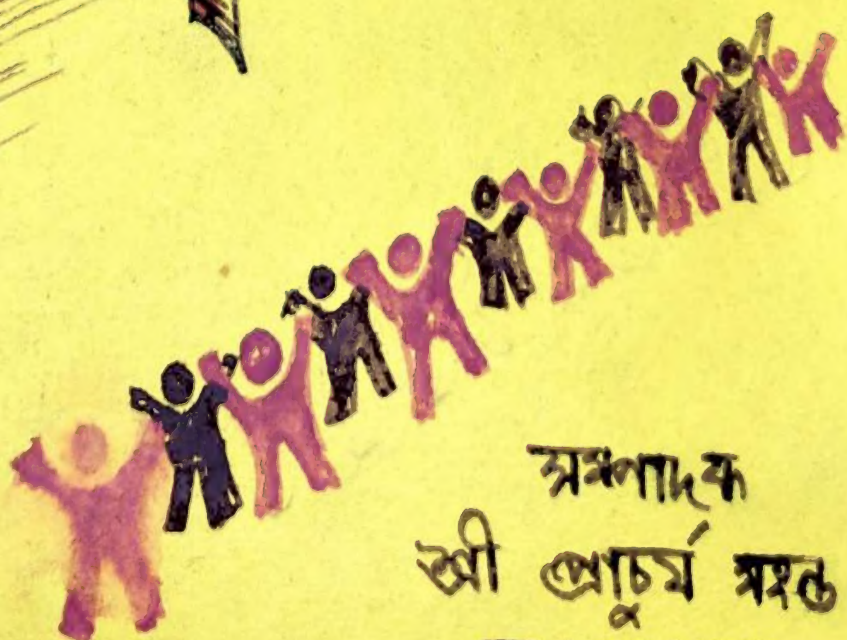
ଆଲୋଚନା

ଆନନ୍ଦବଦେବ ମିଶ୍ର ନିକେତନ, ମିଳନ

ତୃତୀୟ ସଂସ୍କରଣ ହାତେଲିଖ

ଆଲୋଚନା

୨୦୧୯ ଡିସେମ୍ବର

ଆନନ୍ଦବଦେବ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର

ସହ: ଆନନ୍ଦବଦେବ

ଶ୍ରୀ ଦୀନେଶ କୁମାର

শুভেচ্ছা বাণী

সংস্কৃতৰে শিক্ষা নিৰ্ব্বাহন ঘিলাঘৰৰ
অষ্টম শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে তেওঁলোকৰ
প্ৰতিভা সমৃদ্ধ বিকাশ কৰিবৰ কাৰণে তিনি
মহীয়া আলোচনীৰ ওপৰত গুৰুত্ব দি উভয়
আৰু উদ্দীপনাৰে আলোচনীখন প্ৰস্তুত কৰিছে
গত মই আশা কৰাৰ লৈছে।

আলোচনীয়ে জ্ঞান-প্ৰজ্ঞাৰ প্ৰসাৰ
আৰু সাহিত্য-কলাৰ প্ৰতিভা বিকাশ ঘটাই
শিক্ষার্থী সকলক অপবাৰ্তি ঘোৰাত সমল
হৈ আৰু অসমীয়া সাহিত্যৰ উন্নয়ন চৰকাৰী
কাৰ্যৰ মানদণ্ডৰে শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলো।

স্বাক্ষৰ -

শুভেচ্ছা বানী

শ্রুতি

শ্রীমদ্র্য মহন্ত

আলোচনী সম্পাদক

শ্রীঃ শ্রীঃ শ্রীঃ শ্রীঃ শ্রীঃ শ্রীঃ শ্রীঃ

মহম্মদ শ্রীমদ্র্য,

শ্রীমদ্র্য শ্রীমদ্র্য হাতে শ্রীমা আলোচনী
শ্রীমদ্র্য ২০২০-২০ ৩য় সংখ্যাটি শ্রীমা
কমা শ্রীমদ্র্য মই বস সুখী হৈছো।

শ্রীমদ্র্য শ্রীমদ্র্য হাতে শ্রীমা আলোচনী-
- মনত সন্নিবিষ্ট হৈ আছে কণ্ঠে মম, অর্থাৎ মম
আমি অনেক আশীর্বাদ। শ্রীমদ্র্য হাতে শ্রীমদ্র্য
শ্রীমা আশুবাঈ ঘোরা। শ্রীমদ্র্য উজ্জ্বল
ভবিষ্যত কামনা কৰিলো।

শ্রীমদ্র্য শ্রীমদ্র্য হাতে
সুন্দর কণ্ঠে মম পায়, তাৰ বাবে মম
ফালৰ পৰা মম শ্রীমদ্র্য শ্রীমদ্র্য কৰিলো।

শ্রীমদ্র্য -

শ্রীমদ্র্য শ্রীমদ্র্য

শ্রীঃ শ্রীঃ শ্রীঃ শ্রীঃ শ্রীঃ

ବୃତ୍ତନ୍ତରା ଦ୍ଵୀପ

ଆମ୍ଭାର ଏହି ଓହ୍ଲା ସଂଖ୍ୟକ ହାତେଲିଆ
ଆଲୋଚନାମନତ ଉଦ୍ଘାରଣାୟକ ସକଳେ,

ଏହି ଆଲୋଚନାମନତ ଛିଞ୍ଚି ଆଁକି, ନିମ୍ନ

ଆଦି ସକଳେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସହାୟ

ସହଯୋଗିତା ଆଗବଢ଼େ

ସକଳେଲେକେ ମହି

ବୃତ୍ତନ୍ତରା ଦ୍ଵୀପ

କରିଛୋ ।

- ଶ୍ରୀମନ୍ତାପକ -

ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ମହନ୍ତ

উচ্ছর্গা

সংকষদের জিহ্বা নিষ্কটন ঘিলাম্বালৈ গৌৰৱ
কড়িমৌহ অনা প্রতিজন ছাণ-ছানীৰ
লগতে সঙ্ঘৰ আচাৰ্য - আচাৰ্য্যৰ নকত
“জ্ঞানোদয়” ২০১৮ বৰ্ষৰ এই সংখ্যাটি
উচ্ছর্গা কৰা হ'ল।

তহাব্বাযকৰ একলম

সাহিত্য জাতিৰ দাপোন, সত্য অকাঞ্চন এক
বলিষ্ঠ মাৰ্ঘ্য, সাহিত্যৰ আদৰ্শ হৈছে জীৱনৰ,
জাতিৰ গম চিৰুগাই নতুন সৃজনৰ বাবে
এটা সুন্দৰ গম অনন্ত বৰা জাতীয় সচেতনাৰ
জীৱনক সমাজমুখী কৰি গঢ়ি তোলে।

নিকেতনৰ অষ্টম শ্ৰেণীৰ শিক্ষার্থীৰ হাতেলিমা
জ্ঞানোদয় শিক্ষার্থীসকলৰ সাহিত্য চোৰা এক
ভৌত বস্তুক। কয়ুনো আজিৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ
মাতৰ পৰাই ভৱিষ্যতে কৰি, সাহিত্যৰ সৃষ্টি
হ'ব। এনে আলোচনা শ্ৰেণীৰ ভৱিষ্যতে ছাত্ৰ-
ছাত্ৰীসকলৰ সৃজনা স্ৰাউটা আৰু চিত্ৰকলা
অকাঞ্চন কৰিবলৈ বিশেষ সুবিধা লাভ কৰে।

এক কামাত কবলৈ গলে দুটা আলোচনী
এখনৰ তুলনাত হাতে লিমা আলোচনী এখন
উলুওৱা মুঠে সহজসাধ্য নহয়। কাৰণ,
এখন হাতে লিমা আলোচনী ~~এক~~ একাধিক
কৰিবলৈ হলে সুন্দৰ বাতৰ লিখনি, চিত্ৰ
আদিৰ উপৰিও যথেষ্ট বহু স্বাক্ষৰ কৰিব লগা হয়।

অষ্টম শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নিকেতনৰ
বায়ক আবিবেশনত একেৰাহে দুৰ্ভাগ্য বাৰৰ বাবে
জ্ঞানোদয় আলোচনীখন অকাঞ্চন কৰিবলৈ সক্ষম
হ'ল। এনে বৰণৰ আলোচনী অকাঞ্চন কৰা

অকাঞ্চন স্বাক্ষৰ আকোঁঠ কামনা কৰিনো। মোমত
সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে গুণেছা জনাই তহাব্বাযকৰ

ଏକଲକ୍ଷ ନାମାବିଶୋ ।

ତତ୍ପାର୍ବସାୟକ

କ୍ରୀୟୁକ୍ତା ଚୁକ୍ତା ଚୈତ୍ରିୟା (ଜୋତାର୍ଯ୍ୟା)
ନଃ ନିଃ ନିଃ ପ୍ରିୟାଞ୍ଜୟା ।

সম্মানীয় একাধাৰ.....

সাহিত্য হ'ল সমাজৰ চাপোন স্বৰূপ।
এই চাপোন প্ৰতিচ্ছবি চাবলৈ বহুতো
অধ্যয়নসময়ৰ প্ৰয়োজন। নিজকে এজন
সফল ব্যক্তি ৰূপে সমাজত দেখুৱাবলৈ
এই অধ্যয়নসময় অত্যন্ত প্ৰয়োজন।

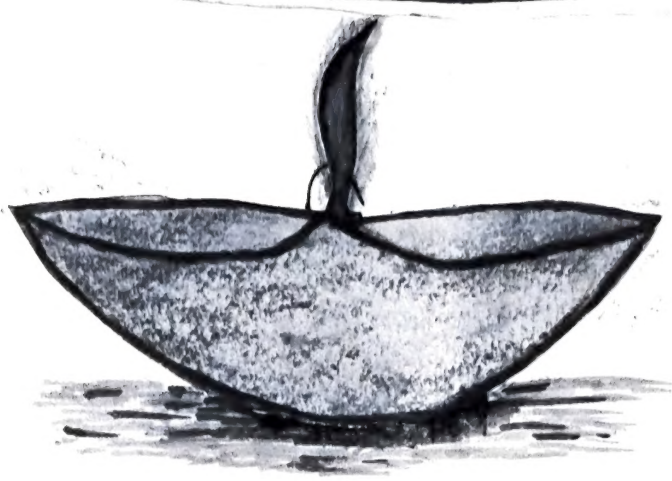
নিজ প্ৰতিভা, নিজ লিঙ্গানি সমাজত
দেখুৱাবলৈ এটা মন্তব্য সতি প্ৰয়োজন।
তাৰ বাবে এখন ভাল মন্তব্য গৈছে আলোচনী।
এখন আলোচনীত সন্নিবিষ্ট হৈ থাকে গল্প,
কাব্য, প্ৰবন্ধ ইত্যাদি। এই সকলোৰে
লিখিবলৈ লাগে এক চিন্তা। যি চিন্তাই
লিখকৰ লগতে আন বহুতো লোকৰ
উদ্ভাৱন কৰিব। মানুহে সহজেই নতুন
কথা ভাবিব আৰু লিখিব লাগে। এনে
কৰিলে মানুহৰ জ্ঞান বৃদ্ধি হয়।

সমাজৰ এই হাতে লিখা আলোচনী
জন লিখি উলিওৱা তিনি বছৰ হ'ল।

এই ক্ষেত্ৰত সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱা
সকলোলৈকে ধোৰ সন্মেল খন্যবাহু জ্ঞান
কৰিছে। ক্ষেত্ৰ আলোচনীৰ ডুল-ফটিৰ
বাৰে ক্ষমা বিছাৰিলো।

প্ৰাচুৰ্য্য মন্তব্য
সম্পাদক

অদ্বাঙলি

অদ্বা আবদুল বালান্নলি

অদ্বাঙলি

অদ্বা ৩° ভূনেন হাজিগিলে

অদ্বাঙলি

অদ্বা দিমালি বক্সলি

অদ্বাঙলি

অদ্বা অঁলি বিশি বাক্সলি

অদ্বাঙলি

আমার এই হাতে লিখা আলোচনী-
- শ্রমত কিবা যদি ছল শ্রমিত
হৈছে তাব যাবে পঙ্কুর সকল
গুচরত ক্ষমা প্রার্থনা বিচাৰিয়ে ।

সকলদনা শ্রমিত

স্মৃতিপত্র

অবস্থা

১) সমাজের অন্ধবিশ্বাস - ①

- প্রাচুর্য্য মহন্ত

২) নারীর অধিকার - ②

- নিশিতা গগৈ

অবস্থা বহিনী

১) My visit To Kaziranga - ⑦
National Park

- Prachuryya Mohanta

কবিতা

১) Rain! Rain! Rain

When are you come ..... - ⑧

- Prachuryya Mohanta

২) বগীবিল বগীবিল বগীবিল

- হেনাশ্রী বসু সোহাঁই - ⑪

৩) বাৰিষা

- কুশল বৰুৱা - ⑫

৪) সমস্যা

- স্নানজিতা চেতিয়া - ⑬

৫) প্রান্সো তোমাক - ⑭

- য়ানিং প্রতীমপুত

6) ওপরাণ - (15)

- ওপরা চুতীয়া

7) বিধাতা - (16)

- স্রীতি পাতিব

8) কুলি - (17)

- জিনুসী গগৈ

9) চিত পাখিলা - (18)

- তিস্তী বক্সা

10) The first rainy day - (20)

- Nishita gogoi

11) বিকেন জেমার্নি প্ৰনাম - (21)

- পুজা দেবী

12) মেঘ (বোংলী কবিতা) - (22)

- ধীৰেন দাস

13) গোলাপৰ বাগিচা - (23)

- ছুসী গোস্বামী

14) হে মেঘ - (24)

- যুবৰাজ গোস্বামী

15) পাখিলা - (25)

- মৌচুম দত্ত

16) ତୋ - (26)

- ସାଦର ଶ୍ରଦ୍ଧା

ମୁଁ ମାଳା

1) ଡ଼ହଳା - (27)

- ଆହୁରୀୟ ଶ୍ରଦ୍ଧା

2) ହୁଲିକ୍ଷଣର କାହିନୀ - (28)

- ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା

3) ପ୍ରତିଷ୍ଠା - (31)

- ଓଟି ବସ ପାଠ ଶୋଆଁ

4) ବକ୍ଷି ଓଡ଼ିଆ ବୁଦ୍ଧି - (32)

- ବାଞ୍ଛା ବସ ଶୋଆଁ

5) ଲୋକେ ପାରିବା - (33)

- ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା

6) ବକ୍ଷି - (35)

- ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା

7) ଏକ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବସ ବସ ବସ - (36)

- ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶୋଆଁ

8) ଏକ ଶ୍ରଦ୍ଧା - (37)

- ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା

9) ଏକ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା - (41)

- ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା

10) ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା - (42)

- ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା

11) ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା - (43)

- ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା

ବୌଦ୍ଧ

- ୧) ଅନନ୍ତା ମୈତ୍ର - (୪୫)
- ୨) କରାନ୍ତୀ କୈବଳ୍ୟ - (୪୬)
- ୩) ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଚୈତ୍ୟ - (୪୮)

ଜୁ ବୁଦ୍ଧ

- ୧) ପ୍ରାଚୀନ ସମ୍ବନ୍ଧ - (୪୭)
- ୨) ବାସ୍ତବ୍ୟ ବସ ମୌର୍ତ୍ତିକ - (୫୦)
- ୩) ବିଶିଷ୍ଟ ମୈତ୍ର - (୫୧)
- ୪) ଶିଳ୍ପୀ ବସନ୍ତ - (୫୨)
- ୫) ଶିଳ୍ପୀ ଚୈତ୍ୟ - (୫୩)
- ୬) ପ୍ରାଚୀନ ମୈତ୍ର - (୫୫)

ଜୁ ମାୟା

- i) ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଚୈତ୍ୟ - (୫୭)
- ii) ପ୍ରାଚୀନ ସମ୍ବନ୍ଧ - (୫୮)
- iii) ଶିଳ୍ପୀ ମୌର୍ତ୍ତିକ - (୫୯)
- iv) ବାସ୍ତବ୍ୟ ବସ ମୌର୍ତ୍ତିକ - (୬୦)
- v) ବିଶିଷ୍ଟ ମୈତ୍ର - (୬୧)
- vi) ଶିଳ୍ପୀ ଚୈତ୍ୟ - (୬୨)

ସମ୍ବନ୍ଧ ଲୋକସାଧନା

- ୧) ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଚୈତ୍ୟ - (୬୩)
- ii) ପ୍ରାଚୀନ ମୈତ୍ର - (୬୪)

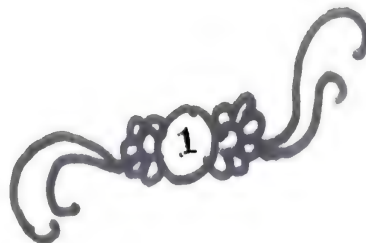

সমাজৰ অনুবিশ্বাস

মানুহ সমাজপ্ৰিয় প্ৰাণী। মানুহে সমাজ
পাতি বাস কৰিবলৈ ভাল পায়। সেয়ে মানুহক
মানব সমাজ বুলি কোৱা হৈছে। কিন্তু, মানুহে
যে কিছুমান নিয়ম উলিয়ায়, তাৰে কিছুমান
নিয়মে উপকাৰ কৰে আৰু কিছুমান নিয়মে
মানুহৰ জীৱন শেষ কৰে। সেই নিয়মবোৰক
অনুবিশ্বাস নামে আমাৰ দিয়া হয়।

“নাপায়” এই শব্দটো বৰ ভয়ংকৰ। ই
জীৱন পৰ্যন্ত কাটি নিব পাৰে। কিছুমান মানুহ
আছে যি সকলে দুই এজন মানুহৰ ভয়, সন্দেহ
অথবা বাবে ‘নাপায়’ এই শব্দটো ব্যৱহাৰ কৰিলে
জন্মাবশৰৰ হাতত নানা নিৰ্যাণনৰ বন্দী হৈ শেষত
মৃত্যুৰ আকোৱালি লবলৈ বাধ্য হয়। এই সকলো
ভয় সন্দেহই হৈ পাৰে অনু বিশ্বাস। যাৰ
ফলত বহুলোকে ইয়াৰ বন্দী হৈ মৃত্যুৰ আকোৱালি
লয়। তাৰ বাবে লাভ কাৰোৰে হোৱাই নাই,
হৈছে মাত্ৰো উপকাৰ, হানি, লোকচানহে।

কাৰণ, এজন ব্যক্তিৰ গাত বহুতো অতিভাে লুকাই
বা সুস্থ হৈ থাকে। সেই মানুহ গৰাকীৰ মৃত্যু
হলে তেওঁ নিজ অতিভােৰ সৈতে চিৰদিনৰ বাবে
চকু মুদিব। সমাজে এক অতিভাে সন্ধানী
ব্যক্তিৰ হেৰুৱায়। যিটো এক অত্যন্ত হৈ
ব'ব।

আজিৰ সমাজত মহিলাই যিকোনো কাণেৰ
 পৰিধান কৰিব নোৱাৰে । দহজনে দহটা কথা ক'ব ।
 আনকি বয়োভেদে মহিলাইয়ো যদি যিকোনো আজ
 পিন্ধিব নোৱাৰে । তেওঁ দুমীয়া ঘৰৰ হ'লে পিন্ধিব
 কি ইমানকে? মূৰত তেল নসনাৰ বাবে চুলি
 উঠা বান্ধে । জটাবন্ধা চুলি আৰু মলিয়ন
 কাণেৰ দোমিলে অনুবিশ্বাসী অনুৰোধৰ কবনত
 পৰে আৰু ডাইনী নাম সজাই নানান নিৰ্যাতন
 চলায় । সেই মহিলা বা পুৰুষজনে নিৰ্যাতন সহি-
 -সহি শেষত মৃত্যুক আকোৱালি নয় । মৃত্যুৰ
 পাছত তেওঁলোকৰ তেজৰে পুৰি-পুৰি মৃত
 শৰীৰটোকে সম্মান-বহুতে অদ্ভুত গণ্য কৰে ।
 আজিকালি পুৰুষে জনপদীধলীকে চুলি ৰান্ধিলে
 আৰু সাত্ত বা শৰীৰৰ অন্য ক'ৰখাত টেটু (Tatu)
 কৰিলে তেওঁকো গোপাৰ্থৰা সজাই নানা নিৰ্যাতন
 চলায় । কোনো কোনো টাইত এটা নিয়ম আছে
 যে কোনো মহিলাৰ স্বামীৰ মৃত্যু হ'লে পত্নীয়ে
 সতীজ্ঞা মাৰ লাগিব । মানুহে সতীজ্ঞা যোৱাটো
 চায় কিন্তু জাহ যোৱাৰ পাছত সন্তানৰ কি হ'ব
 সেই কথা কোনেও গুৰুত্ব নলয় । আকৌ আন এক
 অনুবিশ্বাস আছে যে বাকি তিৰতা এখন ঘৰত
 থাকিলে, ঘৰখনৰ অন্যেক বিপদ-আপদ হ'লে
 তাৰ মূল কাৰণৰ জৰায় কৰে সেই মহিলা
 গৰাকী । মানুহে অনেক কথা উলিয়ায় । শেষত
 মহিলা গৰাকীয়ে একো পথা নাপায় আত্মহত্যা
 কৰে । নানা বেমাৰ-আজাৰ হ'লে বেজৰ
 ওচৰলৈ যায় আৰু নানা ওষু-মন্ত্ৰ কৰে ।

আজিকালিৰ দিনত বিজ্ঞানৰ আৱষ্কাৰ
 পৃথিৱীমনক বহুত উন্নতিৰ লিখনে আগবঢ়াই
 নিছে। এনে কিছুমান বস্তু আৱষ্কাৰ হৈছে
 যিবোৰৰ বাবে মানুহৰ কষ্ট নোহোৱা হৈছে।
 এই পৃথিৱীত নতুন নতুন বস্তু আৱষ্কাৰ
 হোৱাৰ লগতে অত্যন্ত মানুহৰ মনত বিশ্বাস,
 মানৰ প্ৰেম, বিশ্বাস, আদিৰ আৱষ্কাৰ হোৱাৰ
 উত্তম প্ৰয়োজন। আজিৰ এই দিনত বিজ্ঞানৰ
 অগ্ৰতিৰ দিনত দ্ৰুতী, শোপাৰ্ঘষা, সতীজাহা,
 বাজী তিৰতা, বেজালি, আদি অন্ধবিশ্বাস
 আওৰালৈকে এনে এমন সুখ, সুন্দৰ, অতিশালী,
 সমাজ গঢ়ি উঠিব য'ত সকলো লোকে মুকলি-
 -মুৰীয়াৰে আৰু নিৰ্ভয়ে মুকলি আকাশৰ তলত
 ঘূৰিব পাৰিব।

-শ্ৰী অক্ষয় মহন্ত

নারী অধিকাৰ

আমি জানো যে যিকোনো অৱস্থাতে নারীক
নিম্ন দৃষ্টিৰে গম্যবৈষ্ণৱ কৰা হয়। নারীক দুৰ্বল বুলি
ওষি সন্মানহীন কৰা হয়। নারীৰ জীৱন যেন মূলহীন
সেইদৰে বিবেচনা কৰা হয়। সকলো ঠাইতে, সকলো
অৱস্থাতে, সকলো ক্ষেত্ৰতে নারীক সন্মান প্ৰদৰ্শন
কৰা নহয়। নারীক কুলক্ষনী, কলংকৃত, দাইনী,
প্ৰতিনী আদি ৰূপে সমাজত আত্মপ্ৰা দিয়া হয়।
নারীক পুৰুষতকৈ বহু নিম্ন প্ৰস্তাৱ ৰূপান্তৰিত কৰা
হয়। কিন্তু নারী হ'ল এগৰা ফুল যাৰ ৰূপ, গুণ,
আদিত সকলোৱে আকৰ্ষিত হয়। যেনেকৈ এগৰা ফুল
যেতিয়া বেছি আকৰ্ষণীয় হয় তেতিয়া সেই ফুল
পাতত মুগ্ধ হৈ কিছুমান আৰু অমৰা মানুহে
ফুলপাত চিঙি নষ্ট কৰি পেলায় সেইদৰে নারীৰ
প্ৰতি আকৰ্ষিত হৈ ইয়াক অনিষ্ট কৰিব বিচাৰে।
নারীৰ মূল্য কোনেও বুজিব চেষ্টা নকৰে। মই
বিচাৰো যে পুৰুষক যি দৃষ্টিৰে গম্যবৈষ্ণৱ কৰা
হয় নারীকো সেই দৃষ্টিৰে চাব লাগে।

নারী এগৰাবাৰে এজনী ওগ্ৰী, এজনী
পত্নী, মাতৃ, বায়েক আদি ৰূপ হৈ সমাজ গঠন
কৰাত সহায় কৰে। নারীয়ে বহু ঐশ্বৰ্য্য, সাহসেৰে
নিজৰ জীৱন যোগে লগত আনবাত। এই

ମକଲୋଚୋଷ ଶୁଣ ଦେଲିମିତେ ନାରୀଙ୍କ ଅବମାନ ବସା
ହୁଏ । ମୋହେବାବେ ମୁଁ ବିଚାରୋ ଯେ ନାରୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟତା
ଦର୍ଶନ ମମତାୟା ଦିଆ ଉଚିତ ଆଉ ମହାଜ୍ଞତ ଓଲି
ହୁଣିବେ ମହାବଳ ବସା ଉଚିତ । ନାରୀଙ୍କ ଅଧିକାର
ଆତି ପ୍ରବୃତ୍ତମୂର୍ତ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ନିଶିତା ମାତେ

My Visit To Kaziranga National Park

I went to K.N.P. with my family. It was a fantastic trip with a great stay at "Dajka". It is a beautiful resort with great service. Conveniently, it is located in tourist complex area of K.N.P. just few metres away from main entrance gate.

I visited the park in April and really loved it. There are two types of safaris: jeep and elephant and it is advisable to try both. We tried only jeep safari. Our jeep safari was started at 6 o'clock in Bagori range. I saw lots of range of beautiful birds, one horn rhinos, elephants, different kinds of deer, water buffaloes, monkeys, wild hogs and tiger. After that, I went to orchid park. I saw different kinds of species of orchids. This journey gave me more knowledge so, this day I never forget in my whole life.

— Prachurjya Mahanta

Rain ! Rain ! Rain
When are you come....

Oh ! Rain I love you,
Rain I like you
Rain I enjoy with you,
Oh ! Rain ..... you are the
best friend of all the kids.
When are you come
children play with you.

You are a part of our heart,
And.... you are the main
and best friend of farmer

Oh ! Rain
When you are come .

Prachurjya Mahanta

“বগীবিল বগীবিল বগীবিল”

আমি জন্মলো গৈছিলো

২০১৭ চনৰ অক্টোবৰ মাহত

পৰিষালঅহ তাবেৰ লগত

৪২ টা ঠুঙাৰে নিৰ্মিত

সেই বগীবিল উদ্দেশ্যৰ দৰ্শনৰ্থে;

বৰ্তমান ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ নদীৰ ওপৰত

পঞ্চমস্মান সেই বগীবিল

ওপৰে বেলৈৰ বাঙা

মই অনুমান কৰিছো

নিষ্কণ্ডা অক্ষুণ্ণ হ'ব

২০২৮ চনত এই সেই “বগীবিল”

অংগাংক/লেখিকা

শ্ৰী শ্ৰীমতী বৰমোহাই

বাৰিষা

মই বাৰিষা
যদিও আৰিষা
ছমাস বাবে
নৈ আশো বওৰা ।

মানুহে মোক
পাৰে যে গালি
আশো যে মই
কৃষ্ণিমতাৰ পাৰ আঙি ।

মই হালো
অকৃষ্ণ সৃষ্টি
লোৱাৰে কোনেও মোক
ৰাখিব ধৰি ।

কবি-
কুশল বৰুৱা

ଅନ୍ଧାର

ଅନ୍ଧାର ନବର କାଷ୍ଠରେ ବାରେ

ଏ ବର୍ଷ ନିଷ୍ଠୁର

ଏ ବୁଝି ନାପାହିଁ ଶାନ୍ତର ଦୋଷେ

ଆର୍ଥୋ ଚଳି ଯାଏ ନିଜର ଶତ୍ରୁତ

ଅନ୍ଧାର ବଢ଼ିଲେ ବାଟ ନାଜର

ନାଜର କାଷ୍ଠରେ ବାରେ ବାଟ

ଏ ମଜାକେରେ ନିଷ୍ଠୁର

ମୋହରେ ଆସି ଅନ୍ଧାର

ଲଗତ ଯୁଦ୍ଧ କରି

ମୋଡ଼ିତ ମୋଡ଼ି ମିଳିତ ଗଲେ

ସଫଳତା ମାୟା

କବି - ଶ୍ରୀମତୀ ଡ଼ାକ୍ତରୀ

প্ৰশ্নোত্তৰ

পূজা কৰো আৰু মহানতা আদৰ্শক
শ্ৰদ্ধা কৰো আৰু বিকাশতা ব্যক্তিক,
সেহিজন ব্যক্তি বাৰুকৈয়ে শিকুক
সেৱাবী বিনয়ী গুণ অত্যন্ত মহত্বক।
শিক্ষক বশে গোবৰ অৰ্জ্য বৃদ্ধিক
অমল বিশ্ব জ্যোতিৰ নম্ন প্ৰদৰ্শক,
প্ৰাৰ্থীৰ বিবশে বাৰুকৈয়ে শিকুক
জন্মদিন পাতে আৰু নাট ছেদনক ॥
অনুশীলনক অনুষ্ঠান নৈতিক প্ৰাৰ্থনাত
অন্ত শুদ্ধ জীৱন দেখালে শিক্ষকক
ব্যক্তিৰ বাগ্মিতাই বক্তৃতাও পাঠ্য
অন্তৰ্ভাষী, প্ৰেমপূৰ্ণ জেটোৱা যিটি।
চাও জীৱনক কৰে অসুখা জগতৰ
অঁৰবো আৰু মিলি থেওঁক সবে আৰ্জি ॥

বৰ্ষ
শ্ৰী মানোৱা প্ৰিয়ম সুত

ওগয়ান, ওগয়ান, হে ওগয়ান
 তোমাৰ সৃষ্টি মাঝেঁ আমি নবগণ
 পৃথিৱীৰ কোলাত আমাৰ কষিছা
 পালন,
 তোমাৰ দ্বাৰে আমি লভিছোঁ জীৱন
 জগতৰ ওপৰত আছা ওগয়ান
 শেষত তোমাৰ জনাওঁ প্ৰণাম।

কবি
 - ভগ্নেশ্বৰ চুণীয়া

ধন হেৰালে একোৰেই নোহেৰায়, দ্বাৰ্জ্য হেৰালে
 সম্ভাদ হেৰাই কিন্তু চকি হেৰালে সকলো হেৰাই।

- চক্ৰেচি

সংগ্ৰাহক

পূজা ডেকা

: গ্ৰহণ লোকৰ বানী:

মনেৰে চিন্তা কৰা কাৰ্য প্ৰকাশ কৰা অনুচিত;
কাৰণ আনে জনা কাৰ্য সিদ্ধি নহয় ।

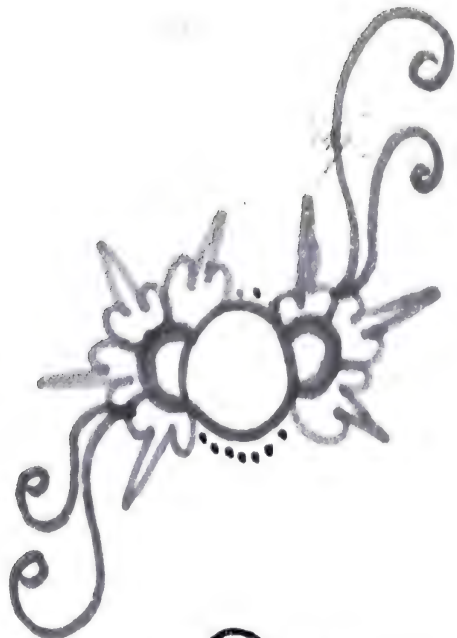
-চানক্য

মনবোৰ শুদ্ধ হ'লে প্ৰাথিত সংকোচ কৰিবলৈ
একো নাই । কল্পিত মনেহে প্ৰকলোভে কল্প
দেখে ।

-হেম বৰুৱা

প্ৰকৃত ছাএই- কেতিয়াও ম্যাতি, স্বমতা নাইবা-
আমোদ নিবিচাৰে । তেওঁ বিচাৰে কেৱল জ্ঞান
আৰু সত্য । সত্য আৱিষ্কাৰ কৰিবৰ বাবে
তেওঁ প্ৰকলো কৰিবলৈ পায় ।

-আচাৰ্য জগদীশ চন্দ্ৰ

কুলি

তোমাৰ মাতত আছে যাদু;

মগ্ন হুঁ শুনি,

বঁহাগৰ বিহু বসাল কৰা;

তোমাৰ মাততেই কুলি ।

তোমাৰ মাতত সৰ নাই ডে;

পাতসৰা গছবোৰে,

তোমাৰ গান শুনি শুনিমৈ;

সকলোৰে ডাগৰ আতৰে ।

কাঁৰ :-

জিন্মাই গৈ

বিধাতা

এক ঐশ্বরিক জাতি
এক ঐশ্বরিক মাতা
হুমিয়েই আমার বিধাতা

আমো আমো সকলো জানো
নেদোঁ কিন্তু তোমাব
নদ্যে নদ্যে কষিম আগাম

তুমি সদায়ে নিবন্ত
হুমি আমার মরম
সকলোবেই জাতিব এই জগত

তুমি আমার পশোব
নয় বাস্তব
সোঁষাই দিয়া যেন স্নেহ
মুজাক্কব ।

কবি : শ্রী প্রীতি পাণ্ডে

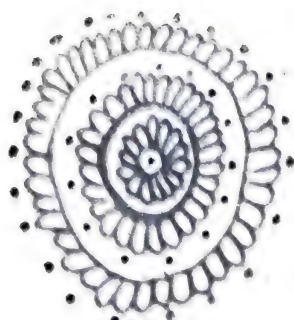
ଚିତ୍ତ ମାୟା

ହୁକୁକା - ହୁକୁକୀ
ଇମାନ ସୁନୀୟା,
କବିନୋ ଭୁମି
ଚିତ୍ତ ମାୟା ।

ଉଲ୍ଲାସେ ଉବା
ନାଚି-ବାଗି ମାକା
କବି ମବା ଆମି
ହୁକୁକା ମାୟା ।

କବି:-
ଝିଲ୍ଲୀ ବନ୍ଧୁ

The first Rain Day

How precious, how beautiful, how gorgeous
The day was,

When the first rain drops fell
From the sky.

The plants, rivers, trees

Got a new life for raining,

Every where there became wonderful

There came to all happy of full.

No cries, no worry.

Because it was the first day of rainy.

- Nishita gogoi

নিকেতন তোমালৈ প্রণাম

তোমার ঐশ্বর্যে হুঁসি নিকেতন
দোহবাঈ দিবানে হুঁসি আমার জীবন !
বহুতে, কুণিহো তোমার উদ্ভূত ইতিহাস,
মেঘে, বামিচো পুহি দৈব মেঘের হাবিহাস
হাদ্যদস্য লক্ষ্যে বাটে হুঁসি ফুলানা ফুল,
আমার ক্ষুদ্র দ্যোতনকো হুঁসি কবিরাজে চিত্তে !
বিজয় বৈজা নিজে তোমার নামের আদাত উরে
তোমার নাম মেঘে মন, দৌবধুরে ভবি পরে ।

প্রাণা বামিজো.....

তোমার দ্বারা লক্ষ্য প্রেবনা পায়

তারে আশা সুসুখ বান্ধি .....
নিকেতন তোমালৈ জনাজে প্রণাম ॥

কবিঃ - প্রাণী দ্বিজা কো

...: মেঘ :...

এটুকু এটুকু কৈ
মেঘ দি আছে,
কুচু পাতার ওপরে পরবে
বৈ আছে ।

জান-জুয়ি নদ-নদী
সকলো পরভাছে,
তাকে দেমে মনতা
ভালো লাগছে ।

কবি:-
বীৰেশ দাস

গোলাপৰ বাগিছা

মোৰ মৰ ফুলনিও ফুলি আছে

বঙা-হালধীয়া, বগা-গোলপীয়া

বং চক্ৰীয়া গোলাপফুল

দেখিলেই মোৰ মন কৰে বিয়াবুল ।

টুই ঢাঙ খেন তোমাৰ কোমল পাখীটে

চুব যে লাবাৰো, পাত আছে কাহীটে

তোমাৰ সুপন্দই আমোদ-মোদায়

মন যায় কাষে কাষে তোমাক লবলৈ

তুমি হৈলা ফুলৰ স্বামী ।

কবি—

চুম্বী গোস্বামী

হে মেঘ

শেনাইৰে দৰে ব'লা নৰি আহিছে আকাশ
জলপাতৰে উটি যায় জোন
লিগা ছিগি ছিগি উৰি আহে শাবি
বতাহ বৰষুণ সমুদ্ৰ সূৰ্যৰ সম্মিলিত শক্তি
তেওঁলকে সোমাই আহে
কবিতাৰ গাত বৰষুণ পৰক
হে মেঘ, হে আন্দোলিত বতাহ
সন্ধ্যাৰ আঁৰি আন্ধাৰত
সাজি- নৰি হৈ থকা সকলৰ গা
তুমি জানো তিয়াব নাবিবা ?

কবি :-

মুৰবাজ গোস্বামী

পাখিলা

ফুটকা- ফুটকি,

বিভিন্ন বড়ী,

শ্রুতিৰ সৃষ্টি তুমি,

উল্লসতে থাকো নাচি ।

ঐশ্বৰ্য্য ফুলত পাৰি,

সিঁপাইলৈ যোৱা,

এনেদৰে নাচিবগি,

দিনটো পাৰ কৰা ।

কবি-

মৌচুম দত্ত

ତବା

ଚିକ-ଲିକ କାଷି,

କୂଳାଳୀ ମୋହରେ

ସାତି ଡାକାନ୍ତ ମାୟା

ଜେନକ ମାଷି କାଷି ।

ମୁନିଆର ନିଆ ଭୁମି,

ସକଳେ ବନ୍ଧୁ ମୋତେ

ସିମିକ - ସାମକ କାଷି

ମାକା ନାନା ମେଳା ମେଳି ।

କାଷି-

ସାଧୁ ମହାକାଷି

গল্প.....

চঞ্চলা   লিখক:-
 আচুৰ্য্য মন্ত

চঞ্চলা এজনী দুখীয়া
ঘৰৰ ছোৱালী। তাইৰ
দেউতাকে ৰাতি মদ মাই
তাইক আৰু তাইৰ মাকক বহুত
মাৰ-ধৰ কৰে। তাইৰ পাড়িবৰ
বৰ মন। বাপেকে কিন্তু সেইটো
নিবিচাৰে। মাথোঁ দিচ্ এঘৰ মনুহৰ
ঘৰত কাম কৰি যি কৈ নাই তাৰে
চঞ্চলাক পঢ়ায়। এবাৰ চঞ্চলাৰ মাকৰ
বহুত ডাঙৰ বেমাৰ হ'ল। চঞ্চলাই মাকৰ
বেমাৰ দেখুৱাবলৈ কোৱাত বাপেকে আকৌ
পইচা মৰচ কৰাৰ কি ডাঙৰ কৰিচ বুলি
মাকক বহুত মাৰিলে। চঞ্চলাকো বহুত মাৰ-
ধৰ কৰিলে। তাই নিজক মৰাৰ কোলো দুখ
নাগালে কিন্তু বেমাৰী মাকক মিছাতে ইমানকৈ
মৰাত তাইৰ বহুত বেয়া লাগিল। পিছ দিনা মাক
মুৰা পাটিতে চিৰদিনৰ বাবে চুঁ মুদিলে। এই দুখৰ
ঘটনাই চঞ্চলা একেবাৰে ভাগি মাৰিলে। তাইৰ
দেউতাকৰ ওপৰত বহুত মং উঠিলে। দেউতাকৰ বিপক্ষে
গৈ তাইৰ আৰু তাইৰ মাকৰ সপোন পূৰণ কৰিবলৈ মাক
মৃত শৰীৰ চুই মগতালে। দুদিন মানৰ পাছত তাই

যৰ ত্যাগ কৰি
 গুটি আহিলে। গিছে
 তাই যৰ কাষ ওলম
 তাই কাদি-কাদি মকাদেম
 এগৰাকী মহিলা আহি পৰি
 অকলো কৈ দিলে চকুনাই।
 মানুহ গৰাকীৰ বৰ দুখ লাগিল।
 তেওঁৰ কোনো অনুৰণ নাটিল। তেওঁ
 চকুনাৰ নিজৰ ঘৰলৈ নিলে আৰু
 নিজৰ অনুৰণৰ দৰে নানন-পালন কৰি
 পঢ়াই-শুনাই ডাঙৰ কৰিলে। এতিয়া
 তাই এজনী আই. চি. এচ. বিষয়া। তাই
 মাকৰ সপোন পূৰণ কৰিলে। এদিন তাই
 পুৰণ ঘৰলৈ আহি দেখে দেউতাকে বেলেগ
 এগৰাকীক বিয়া বন্ধানে। তাইৰ মাকৰ কোঠাত
 দেখে মাকৰ ফটোকলি পৰি আছে। এনে লাগে যেন
 বছৰ - বছৰ ধৰি সেই কোঠাত কোনো সোমোৱা নাই তাই
 মাকৰ ফটোকলি লগত লৈ গুটি গল। তাৰ পাছত তাই
 দেখে সেৱাৰ কাম কৰি মাকৰ নাম উল্লেখ কৰিলে।

— ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ —

পৰীক্ষাবিহীন জীৱন জীয়াই মাকৰ যোগ্য

নহয় ! — ছফেটে

সম্পাদক :- দীন কামল গগৈ

ভূমিকম্পৰ কাহিনী

অতি পুৰণি কালৰ কথা

এহাল মানুহ লৰা-ছোৱালী

দুটিৰ সৈতে গাওঁত বাস কৰিছিল।

এদিন ভেঁওলোকে চাং ঘৰৰ মজিয়াত

বহি কথা পাতি আছিল। এলতে ইটাং

পৃথিৱী কপি উঠিল। অং ঘৰৰ ঠুটোৱাৰ মেৰ-

মেৰাবলৈ ধৰিলে। ভেঁওলোকে ওপৰে চিহ্নি-

-বলৈ ধৰিলে। তাৰে এজনৈ ওপৰে বৈলি

বজালে। তাৰ ক্ষণেকমানৰ পাছতে

কঁপনি বন্ধ হ'ল। ভেঁওলোকে

আবিলে যে উৰালিৰ মৰ্দ্দ

পৃথিৱীৰ কঁপনি কৰে

কৰিব পাৰে।

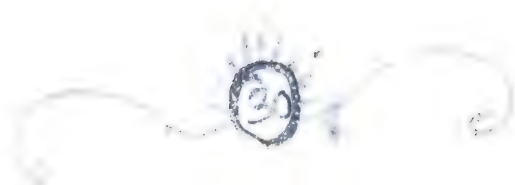
এয়ে ভূমিকম্প

লিখক :-

আছিল

উৰালি বজায়।

ভাগৰ দুতীয়া

বকিৰ উপস্থিত বুদ্ধি লিখক:- বাস্তব বস্তুগোষ্ঠী

বকি বৰ বুদ্ধিক লৈবা। সি অষ্টম শ্ৰেণীত গড়ে।
 কোনো বিন্দুত পৰিলে সি নিজৰ উপস্থিত বুদ্ধিৰ বাৰ
 হাত মাৰে। তাৰ চকুত ধনী-দুখীয়া কোনো ভেদ
 তাৰ নাই। পৰাপক্ষত সকলোকে সি সহায় কৰে।
 তাৰ এই গুণটো সকলোৰে ভাল লাগায়। এদিন
 তাৰ শ্ৰেণীৰেই আন কেইটোমান বেনেগ লৈবা; দুবু
 টিকু, বমেন, বুলবুল এই কেইটো লৈবা; তাক
 ফচাবলৈ এটা বুদ্ধি পাতিলে। সিহঁতৰ শ্ৰবণ নিম্ন
 যেতিয়া সিহঁতৰ শ্ৰেণীটোনে আহিব তেতিয়া
 দৰ্জাৰ মুমুত দুটোমান মাৰল পেলনি থৈ দুটোমান
 বকিৰ বেগত মৰ। এইমিনি কমা বমেনে আন
 কেইটাৰ আগত কৈ নিজৰ বেগৰ পৰা
 বকিয়ে সোনকালে কৈ নিজৰ বেগত বেৰাই দিলে
 মাৰল উলিয়াই বমেনৰ বেগত আহিছিল
 যেতিয়া শ্ৰবণ নিম্নকে পৰিল, বমেনে তেতিয়া
 আৰ লিছল মাই গৰিল, বমেনে ফোৰাত
 মাৰল বকিৰ বেগত আহে বুলি ফোৰাত
 বকিৰ বেগত কোনো মাৰল নাপালে আৰ
 বকিয়ে বমেনৰ বেগ মুলি মাৰল
 দেহুয়ালে আৰ বমেনে মাতি
 পালে।

লোডৰ দাম

এজন মানুহৰ ঘৰ

দুই বছৰ : যমুৰ পানী

অবস্থা বৰ ভাল নহয় ।

দুবেলা দুমুঠি বৰে বৰ কষ্ট হয় ।

পত্নী আৰু অন্তৰ্ভাৱ দুম দৌমৰ লোৱাৰি

এদিন তেওঁ এৰিলে - বহু কষ্টে
আমাৰ ঘৰ চলিছে । ইমান কষ্ট আৰু
টাই মাফিব লাগিবো । মোক মমা

কৰিব পুত্ৰ ইয়া মাত্ৰ আজিহে
এঘৰত দুখ কৰিছে । বুলি তেওঁ এমন ধৰণ

পৰা চুৰি কৰি গৈছিল । অলপ

মাত্ৰ পাছত পুৰুষ বন্ধুৰ আয়োজন হোৱাত

তেওঁ আকৌ দুখ কৰিলে । এনেদৰে তেওঁৰ

লোকে বাঢ়ি গ'ল আৰু বহু মানুহৰ

ঘৰ দুখ কৰিলে । এদিন : গাওঁৰ

লোকে এমন মতা আয়োজন কৰি

বুঢ়ি এটা আজিলে । দুখোৱে

আকৌ দুখ কৰিলে এমন ধৰণে

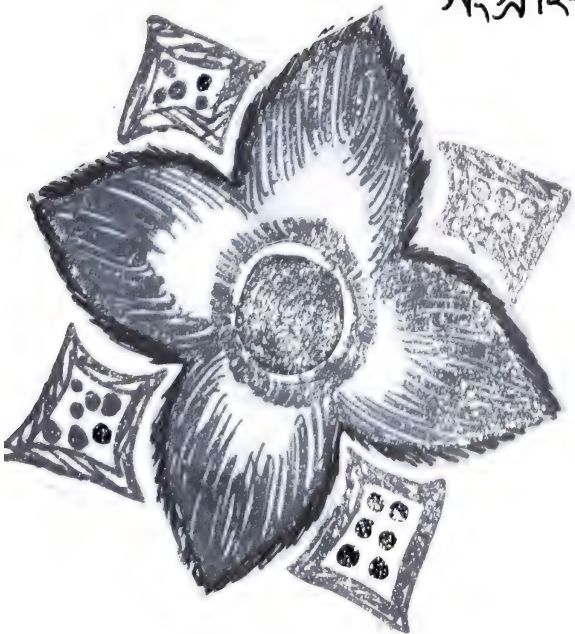
গ'ল । ছোৱালটে এমন ভাল পাতি

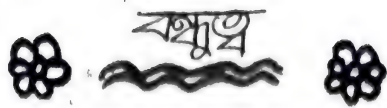
মোহা ভাঙিল । সেই ভাল মনত
চুষ ফাটিল আর গাওঁর মানুষে
ডালকে এঁকিলি দিলে । চুষায়ে
মশও মানে যে আর ওষ্যতে
কোঁচিয়াও চুষ নকষে ।

षट्दोषाः पूरुषेणेह, द्यातव्या भूतिमिच्छता ।
निद्रा तन्द्रा भयं क्रोधः, आलस्यं दीर्घसूत्रता ॥

অগ্রাহক:- ডিম্মী বকরা

বিদ্যা আৰু স্বীৰা দুজনী বান্ধৱী। বিদ্যা
ধনীঘৰৰ আৰু স্বীৰা ছমীঘাঘৰৰ ছোৱালী
তথ্যপিণ্ড সিহঁতে - ভেদাভেদ নাৰাখি মিলি

থাকে। পূজাৰ বৰ্ষে। সকলোৱে নতুন কাপোৰ আৰু
মন নাচন্দ সামগ্ৰী-কিনি মিঠাই কিনি আম ফুৰ্তি
কৰিছে। বিদ্যাই মনৰ আনন্দে স্বীৰাহঁতৰ ঘৰলৈ গ'ল।
স্বীৰাক গৈ দুৰ্গা পূজা চাবলৈ লগ ধৰিলে। স্বীৰা
প্ৰথম অম্মান্তি হৈছিল যদিও বিদ্যাৰ মটেক অমাব
নোৱাৰি মান্তি হ'ল। পূজাৰ দিনা বিদ্যাই স্বীৰাক
মাটিবলৈ গৈ দেখে যে বিদ্যাই অমাব-পুৰণি
এং মোৰা কাপোৰ লিপি ওলাই আছে। বিদ্যাই
গৈক সুধিলে - "স্বীৰা, তুমি কিয় পুৰণা কাপোৰ
লিপিছা? নতুন অমাব লিখা।" স্বীৰাই ক'লে -
"বিদ্যা, মোৰ আৰু ভাল কাপোৰ নাই। মই
সেয়ে পূজালৈ নামাও বুলি কৈছিলোঁ। কিন্তু তুমি
জোৰ কৰিলা কাৰণে ওলাইছো।" বিদ্যাই স্বীৰাক
দুখ বুলিব পাৰি গৈক শতকৈ ধৰি সিহঁতৰ
ঘৰলৈ লৈ গ'ল। বিদ্যাই ঘৰত গৈ স্বীৰাক এটা
ধনীয়া ফুক দিলে আৰু ক'লে - "মোক খুৰা-
খুৰী, লেহা-লেহায়ে কাপোৰ আৰু বহুত
দেউ দিছে। তুমি এই ফুকটো ল'লে মই বৰ

ତାଳ ବାଜ । ମୋଷ ଆଉ କାମୋଷ ଆছে ନହ ।
 ଶ୍ରୀଧାରେ କ'ଲେ - " ତୁମି ମୋଷ ଯେମାନ ଡାକ୍ତର ଡକାହାସ
 କିଧା ଦିଛା ? ବିଧାରେ କ'ଲେ , " କାଷ୍ଠ ତୁମି ମୋଷ
 ବଞ୍ଚେ ତାଳ ବାଜୁଣୀ । ବିନାଦ - ଆମାଦେ ତୁମିରେ
 ମୋଷ ଲଗେତ ଶାବା । ବହୁତବ ଆମାଦେ ଏକୋଷ
 ହୁଲିକା । ଏତିଆ କୁଜା ଚାଉଁଶେ ବ'ଲା । "

ଲିଖକ

— ଶ୍ରୀ ଡକ୍ଟର ହୁକନ

... — ० — ...

ତୁମି ମୋଷ ଡେଇଁ ଦିଆ ମହୋତ୍ସାବ
 ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀ ଦିନ ।

— ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ବନ୍ଧୁ

ସମ୍ପାଦକ -

ମାର୍ଥ ଅତିଥି ଚେତିଆ

অক্ষয় বস বস কথা -

এমনি আনুশঙ্গ হুই লম্বা আছিল । অকণ্ঠে
আছিল ঘৰমন্ডল এমনি ঢেঁকী । আৰু দ্বিতীয়
লম্বাটোৰ নাম আছিল বিজয় । অক্ষয়
অক্ষয় নৰা আনুশঙ্গ লগত ঘিলা-পাতি
কথা , হাঁহি ঘিলালৈকে কথা - বতৰা পতা ,
গৈয়া , না , অচিহ্ন কথা , অভিনয় কথা ,
অকণ্ঠে পাঠ কথা আৰু বহুত জনগোষ্ঠীৰ
স্বাধীন ঘিলালৈ নৰা এজন বস কৰ্মী আৰু
গাঁওত স্বাধীন বিবেক নামেৰেও জনা যায় ।
নিজ তৰ পৰা বিষয়েটোত অক্ষয়মান
স্বাধীনৰে প্ৰহন কৰিছে । যি এনেধৰণে
নহয় সিদ্ধান্তত বস বস কথা কি চায়া ,
কৰ্মীৰ লগলগে । পতা এনেধৰে নেহাৰেই
দেখোন । আচলতে স্বাধীন মন , স্বাধীন
বিজয় স্বাধীন নৰা অতি স্বাধীন আনুশঙ্গ
পাঠগণিত হৈ আহিছে । বিজয় আনু
স্বাধীন স্বাধীন পাঠগণিত হৈ আহিছে ।
গতিতে ভাল স্বাধীন ভাল বিজয় কৰিলে
অক্ষয় স্বাধীন , স্বাধীন লোকসকল অদায়ে

~~~~~

উদ্‌ଗতি পাঠি বিচারি নয়া । অক্ষয় নিছে
 স্নেহে অতি গুরুত্বপূর্ণ কথা । কিন্তু
 দ্বিতীয় লম্বাটে অক্ষয় দশে নহয় । শিও
 একজন ডাক্তার ঘানুই । শিও এদিন পড়া
 আফ্রিকানি লম্বা নয়া শিও নাই । কিন্তু
 লাই-লাই হুদিনে পড়া অক্ষয় তস
 যুগত পড়াফুলে জিনিস দশে জিনিস
 পাইল । গতিতে বগলে দেয়া, ভাল বাচ্চ
 অক্ষয় পাইলে যার নিশ্চয়ই ভাল ।
 এদিন বিয়ে অক্ষয় হাত ঘি
 দুখলে চাই অতি গতিতে বগলে দে
 আমি অক্ষয় ভাল ঘানুই । অক্ষয়
 দুখি অক্ষয়, অক্ষয় অক্ষয় নহয় ,
 অক্ষয় অক্ষয় । অক্ষয় পড়া শিও
 দশে অক্ষয় গুরুত্ব দিয়াছেন ? চা অক্ষয়
 অক্ষয় অক্ষয়-না অক্ষয় । এদিন অক্ষয়
 ভাল অক্ষয় অক্ষয় অক্ষয়, অক্ষয়
 অক্ষয় একজন ভাল অক্ষয় অক্ষয়
 অক্ষয় । অক্ষয় অক্ষয় অক্ষয় অক্ষয়
 অক্ষয় অক্ষয় অক্ষয় ।

অক্ষয়
 অক্ষয়

অনুতাপ

লেমিকা - জিন্মী গগৈ

বোলাী আৰু কমী দুয়ো অষ্টম শ্ৰেণীত গঢ়ে।
বোলাীৰ দেউতাক এজন মেটিয়ক। তেওঁ মেনে-তেনে
উপাৰ্জন কৰি পাৰিয়ালটো চলায় কিন্তু কমীৰ দেউতাক
বোম্বাৰ্ণীৰ মালিক। বোলাীৰ ঘৰখনৰ একমানে ছোৱালী
কমীও ঘৰখনৰ একমানে ছোৱালী। বোম্বাৰ্ণীয়ে বোলাীৰ
আগতে বহুত যন্তুৰ মিছাৰী ধাৰে। এই সকলোবোৰ
জুৰি বহুত দুখ কৰে। তাইৰ এনে লাগে
যেন তাইৰ দেউতাকেই কেতিয়াবা
কমীৰ দেউতাকৰ দৰে বহুত ল'লেহুৱে
কমীয়ে সদায়ে শ্ৰেণীত নিতৰ বহুতক লৈ
ফিৰাফি মাৰি থাকে। এই সকলোবোৰতে
একেবাৰে সোমুৰ্ত্ত থাকে কমী। তাই সদায়ে
হন মাৰি থাকে।

এবাৰ কমীৰ জন্মদিন আছিল।
কমীয়ে লগৰ সকলো বন্ধু-বান্ধৱীক মাতি
জন্মদিন আনে। কিন্তু, কমী তাইৰ জন্মদিনে
নাইল। কমীৰ বহুত দুখ লাগিল।
জন্মদিও তাই কমীক সিহঁতৰ ঘৰৰ পৰা
মাতি আনিবলৈ গ'ল। কমীয়ে কমীক
ব'লে- "ভূমিনো কিয় মোৰ জন্মদিনে
নাইলা। আমাৰ লগৰ সকলো গৈছিল।"

তেতিয়া কমীয়ে তপসাই উত্তৰ দিনে-
 তুমিনো মোৰ কিয় ~~অমান~~ ইমানকৈ
 লাগি- আছা? মই পুমীয়া মানুহ
 ঘৰৰ জনমি মই যোৱা পাওঁ। তুমি
 মোৰ পৰা দামী উপহাৰ পাবৰ বাবে
 মোক মাতিছা। মই নাযাওঁ। এই সকলো
 গুনি কলীৰ বহুতৈ যোৱা লাগিলে। তই
 কমিওঁৰ ঘৰৰ পৰা কান্দি কান্দি গুচি গল
 কলীয়ে কান্দি কান্দি যোৱা দৃশ্যদেখি
 কমীৰ অন্তৰ চুই গল। কমীয়ে নিচেই
 আছিলে - তই সঁচাকৈয়ে বৰ নিষ্ঠুৰ।
 এজনী ভাল ছোৱালীক তই ইমান বেয়াকৈ
 সদায় কৈ থাকিলনে? তইৰ এই সকলো
 কৰ্মৰ অনুতাপ হ'ল। তই কলীৰ
 ওচৰলৈ গল আৰু নিষ্ঠুৰ এওঁক জন
 কমা বিচাৰিলে। তই কলীক এটা ফুলিয়া
 ফুল দিলে আৰু ফুলা বহুত ভাল বান্ধনী
 হ'ল।

মৰিকায়ো আৰু গাৰ্ঘ
লিখক :- যানি প্ৰতীম সুত

এমন গাওঁৰ কাষত এমন নদী আছিল। নদীখনৰ
ওপৰেদি ঘাবলৈ এদাল সাঁকো আছিল। সেইডালৰ
ওপৰেদি এজন মৰিকায়োই মৰি ফুৰিছিল আছিল।
মৰিকায়োটোৰ আগৰ নাগিল। সি জিৰণি লবলৈ
এজোপা গছৰ তলত বহিল। সেই নদীখনৰ কাষত
এটা বুকুৰ গাৰ্ঘই পানী মাই আছিল। মৰিকায়োটোৰ
তাবিলে, যদি মই সেই গাৰ্ঘটোক মোৰা বন্ধুৰ লোকে
দি মাতো তেতিয়া সি লোকে মোৰ কাষলৈ
আহিব। সেইদৰেই গাৰ্ঘটোৰ লোকে মোৰ কাষলৈ
ওচলিলে আহিলে। তেতিয়া মৰিকায়োটোৰে গাৰ্ঘক
কলে—“যদি তুমি মোৰ মৰি দিমি নদীখনৰ পৰা
পৰ কৰি দিয়া তেতিয়া মই তোমাক বহুতো
মোৰাবধু দিম। তেতিয়া গাৰ্ঘটোৰে ক'বিলে
মই যদি নদীখনৰ এইপাৰৰ পৰা সিপাৰলৈ মৰি-
-দিমি সোনকালে পাৰ কৰি দাওঁ তেতিয়া মই
তেতিয়া সোনকালে মাৰিলে পাম। সি তেতিয়া দৰে
মৰিমিনিবলৈ গৈছে কৰিলে কিন্তু নদী পাৰ হওঁতে
আকোষ পৰা দিলে মই পানীও পৰি মৰি
মাৰিল।

সেই ধুমুহাজক

নিমক :- নিশিঙা গগৈ

নামনি অসম্ম এম্মন গাঁৱত এটা সৰু গৰিয়াল
মুখে-জান্তিৰে জীৱন-মাগন কৰিছিল। সেই গৰিয়ালটোত
পাঁচজন সদস্য আছিল সেই সকল ক্ৰমে - মাক, বাপেক
আৰু পুতেক তিনিটা। পুতেক কেইটাৰ নাম ক্ৰমে - বাহুল,
বাম, বাজু। পুতেক কেইটা বেছি ডাঙৰ হোৱা নাছিল।
তেতিয়া বিশ্ব বৰে আছিল। মকলোৰে বাবে ধুমুহা
সময় আহিছিল কিন্তু সিহঁতৰ গৰিয়ালটোত দুমৰা সন্ময়।

সেইময় বিশ্ব দিনা অমাং পৰু বিশ্ব দিনা,
মানুহে যে কয়, বিশ্বত বৰদেচিলা মাকৰ ঘৰলৈ যায় বুলি;
সেইদৰে সিহঁতৰ পাখৰ ইলৈ এজাক ধুমুহা আহিল। সিহঁতে
পৰা গোৱা নাছিল যে সেই ধুমুহাজক সিহঁতৰ জীৱনলৈ
ধুম সন্ময় আনিব বুলি। বাপেকে পুতেক কেইটাৰ ক'লে -
বোকাহঁত বহুত ডাঙৰীক বজাৰ বুলিছে, যেম্মন ধুমুহা
আহিছে চাগে। বাজুৱে কলে - যেম্মন বজাৰ হৈ বুলিছে
একে নহয় চিন্তা নকৰিবা, আমি দুৰলৈ মেলিবলৈ নামাও,
নহয় ওচৰতে মেলিম। সেই বুলি কে বাজু, বাম, বাহুল
মেলিবলৈ গ'ল। সিহঁতে ঘোঁৰা গৈ গৈ এম্মন অৰণ্যৰ
ওচৰ গালে। ক্ষণেক পৰামৰ পাছতেই ধুমুহা আহিল।
অৰণ্যত থকা পচুবোৰৰ পাতে, জল গৰিবলৈ ধৰিলে।
সিহঁতে ওম মাই ঘোঁৰা ঘোঁৰা হৈ অৰণ্যখনত থকা গুহা
এটাত পোমালৈ আৰু এতে তিনিওটা জুই থাকিলে।
আনফালে মাক আৰু বাপেকৰ বহুত চিন্তা হৈছে। এফালে
ল'ৰাকৈই ঘৰ আহি গোৱা নাই আৰু আনফালে সেই
ওমাংৰ ধুমুহাজকে সিহঁতৰ সৰু ঘৰলৈ ওঙিব এতিয়া।

মাৰ আৰু দেউতাকৰ উণায় নাইকিয়া হ'ল। সিহঁতে এতিয়া
 ল'ৰাকোঁটাকৈ বিচাৰিব নে ঘৰটোকে বচাব? কি কৰা যায়
 গৰু ওৰি থাকোঁতে সিহঁতৰ ঘৰটো ধুমুহাই ভাঙি গৈলানে।
 আৰু মাৰ আৰু বাণেকৰ ঘৰৰ ভিতৰে ধুমুহাই আকিল।
 মাৰ আৰু বাণেকে ওঁটা ঘৰটোৰ গৰা ওলাব নোৱাৰিলে
 আৰু চাপ্তাত কাঁপি-কাঁপি মৃত্যুৰ সন্মুখলৈ গ'ল।

ৰাতিপুৱা ল'ৰাকোঁটাই মাৰ নাই পুৱাটোৰ
 গৰা ঘৰৰ লিনে মোজা ল'লে। যেতিয়া সিহঁতে ঘৰৰ
 ওচৰ নাই দেখে যে ঘৰটো ভাঙিলে আৰু মাৰ-বাণেক
 ভিতৰে থাকিলে। তেতিয়া সিহঁতে ওয়ে ওয়ে চিন্ধৰী
 মাতি ধৰিলে - 'মা' - 'দেউতা'। যেতিয়া সিহঁতে মাৰ
 আৰু বাণেকৰ মৃতদেহটো দেখিলে তেতিয়া সিহঁতে উণায়
 হীন হৈ চিন্ধৰী চিন্ধৰী বান্ধিবলৈ ধৰিলে। সৰুকৈয়ে
 সেই ধুমুহাজাকে সিহঁতৰ পাৰশ্বালতালৈ বহুত হুম আনিলে।
 ল'ৰাকোঁটাই এতিয়া মাউৰা হৈ জীৱন-যাৰন কৰিব
 লাগিব।

:- ~ ~ ~ :-

কামন কিতাপ নষ্ট কৰা এজন জন

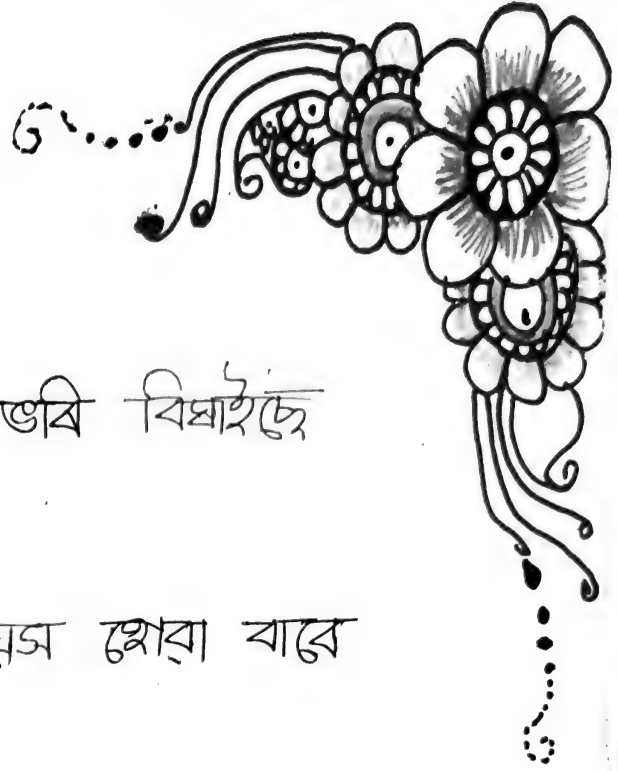
মানুহ নত্যা কৰা, একেই কৰা কৰ্মা।

- মিলন

সংগ্ৰাহক-

ডাৰ্গাৰ চুতীয়া

কৌতুক

১। বোপী : হোৰ এখন ভৰি বিঘাইছে
ডাঙৰ চাথায় ।

ডাঙৰ : আপোনাৰ বয়স হোৱা বাবে
ভৰি বিঘাইছে ।

বোপী : সূৰ্য নবাব । হোৰ আনমন
ভৰিৰো একে বয়স ।

২। দোকানী : অইটো বৰ মুনীয়া কেৰ ।

আপুনি ঠাই বৰ ভাল পাব ।

গ্ৰাহক : মই জনাজানো, দেহাত কিন্তু অইটো

নিগনিয়ো মোৱা যেন লাগিছে ।

দোকানী : হুই নোৱাৰে । হোৰ মেৰুৰীটোৱে

গোটোই লিঙ্গা ইয়াৰ ওপৰতৈ শুই

আছিল ।

অংগ্ৰাহক

শ্ৰী অনন্য গগৈ

৩। গৃহস্থ (তেওঁৰ লগুৱাজনক) : দেৱা, গছৰ
পুৰিত আজি কিয় পানী দিয়া নাই ?

লগুৱা : বৰষুণ দি আছিল, ছাৰ ।

গৃহস্থ : (মুণ্ডেৰে) তুমি কিয় ছাতি বৰষুণৰ
কৰা নাছিল ?

২। দেউতা : দুলত তুমি কি কৰি আছিল ?

পুত্ৰ : মই সকলো ভুলেই বগাইছিলো,
পতা-পুতাৰ বাহিৰে !

৩। ৰোগী : ডাক্তৰ বাবু, চক্ষমা পিন্ধিলে
মই ভালদৰে পঢ়িব পাৰিমনে ?

ডাক্তৰ : অৱশ্যে পাৰিব ।

ৰোগী : তেতিয়াহঁলে আনুনি আজিয়েই
সোৱা এঘোৰ চক্ষমা দিয়ক, কাৰণ
মই পঢ়িব নাজোনা !

সংগ্ৰাহক

শ্ৰী কামৰূপী বোঁৱৰ

কৌতুক

১। শিক্ষক : যদি এজন চাকৰে এটা কোঠা
পৰিষ্কাৰ কৰোতে ৯ ঘণ্টা সময় লয়, তেন্তে
দুজন চাকৰে কিমান সময় ল'ব ?

আমীৰ : চাৰি ঘণ্টা ।

শিক্ষক : কেনেকৈ ?

আমীৰ : সিহঁতে কথাপাতি অধিক সময়
অতিবাহিত কৰিব ।

২। আলী : দুই মিটাৰ শ্বেটমেন হাতত ছিল
লৈলৈই আপোনালোকৰ কুকুৰটোৱে মোৰ
ফালে গৈছে চাই ডুকিবলৈ ধৰে কিয় ?

গুৰু : কুকুৰটোৱে তাৰ শ্বেটমেন চিনি পাইছে

ছাগে ?

৩। মিনিষ্টাৰ : সোণটো, তোমাৰ পত্নী-জনা
কেনে চলিছে ?

পুত্ৰ : কাইলৈ মোৰ কুৰুছীৰ পৰিষ্কাৰ

আছে দেউতা, কিন্তু ঘোৰ পতা-কুনা

একোৱে থোৱা নাই।

মিলিঠোৰ : কোনো অসুবিধা নাই। মই

কাইলৈ বন্ধ ঘোষণা কৰিম।

৪। শিক্ষক : মই অতি আচৰিত হৈছো যে

তুমি লিখা "গৰু" বিষয়ৰ বচনখন তোমাৰ

বাইদেৱে দখলচৰাৰ আগতে লিখা বচনখনৰ

সৈতে একে।

ছাত্ৰ : ইয়াৰ কাৰণ হ'ল গতটো যে একে।

৫। নাৰ্চ : তোমাক আজি ৰা ভাগৰুৱা যেন

লাগিছে কিয় ?

ৰোণী : মই গোটটো মোৱা নিশাটো উজাগৰে

থাকি তেজৰ বিষয়ে থকা কিতাপখন পাঢ়ি

শেষ কৰিছো।

নাৰ্চ : তুমি কিয় এনে কৰিছিলো ?

ৰোণী : মোৰ বাৰু আজি তেজৰ পৰীক্ষা নহ'ব জানো!

অংগাং

শ্ৰী মনজিতা চক্ৰিয়া

কুইজ

১/ অসমৰ বিধান সভাৰ প্ৰথম মহিলা সদস্য
কোন আছিল ?

উত্তৰ :- বনিনী মংসেন ।

২/ আইডলীয়া প্ৰথম কোন দেশত তৈয়াৰ কৰা হৈছিল ?
উত্তৰ :- প্ৰায় ৬০০ বছৰ আগতে চীন দেশত ।

৩/ আটাইতকৈ কম সময় কীয়াই থকা গানী কি ?
উত্তৰ :- মেফ্লাই ।

৪/ কোন দেশত মৰ আৰু মাণ নাই ?
উত্তৰ :- ফ্ৰান্সত ।

৫/ অসমৰ আটাইতকৈ ওখ গাৱাৰ কি ?
উত্তৰ :- বৰাইল গাৱাৰ । ইয়াৰ ওচৰ অংগ গাৱাৰ পৃথক
গৰা প্ৰায় ৫০০০ ফুট ওখ ।

সম্পাদক

শ্ৰী আৰ্য্য মন্ড

১) আদিবৈদ্যকৈ ওম বনজোপাৰ নাম কি?

উঃ বাঁহ গছ

২) মানুহৰ শৰীৰত কেইডাল হাঁহ থাকে?

উঃ ২০৬ ডাল

৩) ধুপেন শতাবিকাৰ ডামৰ কেতিয়া হৈছিল?

উঃ ১৯২৬ চনৰ ৬ চেপ্তেম্বৰ

৪) মনালিছা চৰিত্ৰখন কোনে আঁকিছিল?

উঃ লিঅ'নাৰ্ড' - দ্যা - ডিঞ্চি

৫) অক্সিজেন গেছৰ আৱিষ্কাৰক কোন?

উঃ জোছেফ প্ৰিষ্টলি আৰু কাম শ্বিলি

সংগ্ৰাহক

- কাম্বিণা বৰগোহাঁই

GENERAL KNOWLEDGE

— Nishita gogoi

1. What is the english word that has no vowel?

Ans:- Rythm.

2. What is the longest english word in the world?

Ans:- Pneumonoultramicroscopicsilicovolcanocosis.

3. Who wrote the famous book 'Chitra'?

Ans:- Rabindra Nath Tagore.

4. What consider 'Dada Saheb Phalke Award'?

Ans:- Dada Saheb Phalke Award is considered as being the highest award in the field of cinema.

5. When Jawaharlal Nehru awarded Bharat Ratna?

Ans:- Jawaharlal Nehru was awarded Bharat Ratna in 1955.

১) মানুহৰ ~~কোমৰ~~ দাঁত কেইপ্ৰকাৰৰ ?

উঃ চাৰি প্ৰকাৰৰ

২) কোন প্ৰাণীক যোমবুক প্ৰাণী বুলি কোৱা হয়

উঃ গৰু

৩) স্থমিৰীৰ আটাইতকৈ ক্ষুদ্ৰ অংশ কি ?

উঃ মাৰ্চি এণ্ডাৰ্ণ

৪) আটাইতকৈ ডাঙৰ নদীপটোৰ নাম কি

উঃ মাগুলী

৫) স্থমিৰীৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ নদীপটোৰ নাম
কি ?

উঃ ইয়াৰুনা

সংগ্ৰাহক -

ডিমলী বৰুৱা

ଜୀବନୀୟ କଥା

୧। ଋଷଭାସିତ ବସନ୍ତ ନୟ କିୟ ?

ଉତ୍ତର:- ଋଷଭାସିତ ଓଷଷ ଓଷା ଉତ୍ତର ମଋଗ ।
ମାତ୍ରା ଗାତ ମଞ୍ଚ-ମଞ୍ଚିନି, ହାସି-ଝଞ୍ଜଳ ଏକୋ
ନାଥାକେ । ମେଧେ ଗାତ ସେଧ ଜୟା ହ'ବ ନୋହାସ
ଫଳତ ବସନ୍ତ ନୟ ।

୨। ମାଗବ ଗାନ୍ଧୀ ଲୋନୀୟା କିୟ ?

ଉତ୍ତର:- ମୁଖିନୀୟା ମାଟି, ମାଗବ ଆଦିତ ନାନା ବସନ୍ତ
ଲୋନା ଥାଏ । ମାଗବ ଓଷା ମଞ୍ଚେ ଝୁମିତ
ଓଷାଦି ଯେତିଆ ବସନ୍ତ ଗାନ୍ଧୀ ଓଷା ନଦ-
ନଦୀ ନାମି ଆରେ, ଗେତିଆ ମାଗବ ଓଷା
ଆଦିତ ଥାଏ ଲୋନା ଝୁମି ନି ଆରେ । ଏହି
ଲୋନୀୟା ଗାନ୍ଧୀ ଶେଷତ ମାଗବତ ଗାନ୍ଧୀ ଫଳତ
ମାଗବ ଗାନ୍ଧୀ ଲୋନୀୟା ହୟ ।

୩। ବସନ୍ତ ଗାନ୍ଧୀତ ଗାନ୍ଧୀ ଥାଏ କିନ୍ତୁ ମୁଖାତ
ତଳ ଗାନ୍ଧୀ ଯାୟ କିୟ ?

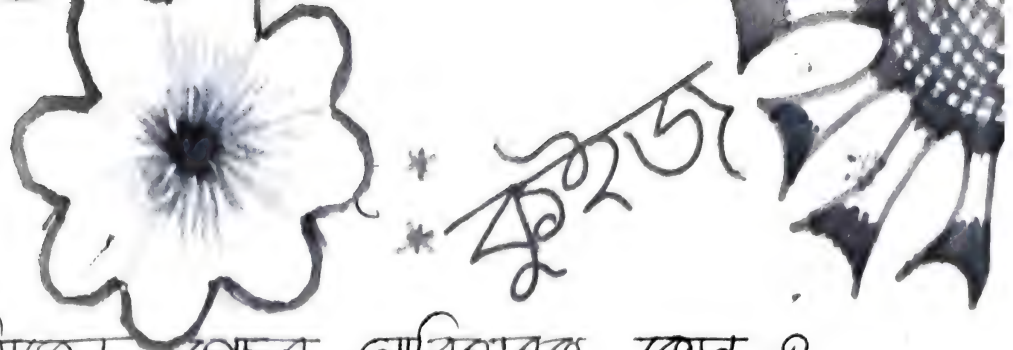
ଉତ୍ତର:- ବସନ୍ତ ଝୁମିତ ମିମ୍ବାନ ଗାନ୍ଧୀ ଗାନ୍ଧୀଦି ଦିଅ
ଗାନ୍ଧୀ ବସନ୍ତ ଝୁମିତ ଓଷା କମ ହୟ ବାସ
ଗାନ୍ଧୀତ ଗାନ୍ଧୀ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ମୁଖାତ ଝୁମିତ
ଝୁମିତ ଝୁମିତ ଝୁମିତ ହୟ । ଗାନ୍ଧୀ ମୁଖାତ

ওজনটোকে ইয়াৰ ওজন যেদি হয় বাবে বৰফৰ
ঝুৰা ৰাখি যায় ।

সংগ্ৰহ :-

শ্ৰী ৰূপ চুণীয়া

২। অক্সিজেন গেছৰ আৱিষ্কাৰক কোন ?

⇒ জোছেফ প্ৰিষ্টলি আৰু কাল' ফিলি ।

২। পৃথিৱীত অতিয়ালৈকে কিমানবিধ মৌল আৱিষ্কাৰ হৈছে ?

⇒ ১০৬ বিধ ।

৩। কেতিয়া, কোনে পাৰ্ট্ৰ'জেন গেছ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল ?

⇒ ১৭৭২ চনত ইংলেণ্ডৰ বিজ্ঞানী ডেনিয়েল ৰুৱাৰ ফাৰ্ডে ।

৪। টোপনিত ছেল'গেন দ্ৰোমা পদাৰ্থটোৰ নাম কি ?

⇒ REM (ৰেপিড আক্সি স্লুভফেক্ট)

৫। কিমান বছৰ বয়সলৈ বুদ্ধি বৃদ্ধি হৈ থাকে ?

⇒ ২৬ বছৰৰ পৰা ৩৬ বছৰ বয়সলৈ ।

৬। আলোকবৰ্ষ কিয়ৰ একক ?

⇒ মহাজাগতিক দূৰত্বৰ একক ।

৭। এক পেলন = ?

⇒ ৪. ৬৪ লিটার ।

৮। প্রথম পৰমাণু যোমদে কেতিয়া, কত
ফুটোৱা হৈছিল ?

⇒ ১৯৪৬ চনৰ ১৬ জুলাই তাৰিখে ছেব্রাকোৰ
অক্সেদ্রিয়া আত্মৰ “জিছোছিল” নামৰ
পত্ৰাৰৰ ওপৰত ।

অংগাংক

শ্রী প্রভুমা পণ্ডিত

জাঁথৰ

???

১। বজাৰ চোতাল ঘন ঘন গজাল ।

⇒ তৰা

২। বজাৰ পুকে ভোলা তাৰ গাত জুপ জাপ
চেলো ।

⇒ কলডিল

৩। এঠেঙীয়া বগলী নিতৌ নাচে গৰ্বিল ।

⇒ বিচনীখন

৪। বজাৰ ঘৰৰ কলিগাই ঘাটে ঘাটে পানী
শায় ।

⇒ বৰশী

৫। ওপৰৰ পৰা পৰিল টেকেলী তাৰ ভিতৰত
এৰা ডেকেলী ।

⇒ বাঁঠাল

৬। বাহু, লক্ষ্য, সীতা কৰ ঘূৰটো তিতা ।

⇒ চাঁই

অংগাহক

শ্রী ব্রজেন কুটিয়া

১। স্থাবিত কাঁহে ওলায় নাহে?
⇒ বুঠাৰ

২। পোটেৰে মায়ে মুমেৰে হাগে,
সেই বড়ুটে ডেকাক লাগে।
⇒ চাকি বা বান্টি।

৩। দুই পৰ্বতৰ মাজেদি হাৰ্মনিয়াম বাজে?
⇒ পাদ।

৪। ঘৰৰ ওপৰত ঘৰ তাতো পৰি মৰ?
⇒ আটুৱা

৫। কেনি, যাব মোকো মাৰি থৈ যা?
⇒ দজা

৬। মাৰ্ভলৰ দৰেই আকাৰ মোৰ
মাৰ্ভল নহয় মই
নেমুৰ দৰে টেঙা
নেমু নহয় মই
⇒ আমলমি

৭। আঙুলি দণ্ডৰ পাতকো

নাক দণ্ডৰ জীয়েকক নিলে

ফাটো কৰি বুনীয়া দেখি

যেৰত টেনেচাই থলে।

⇒ হেঙুল।

মাঁমৰ

১/ এনেকুয়া কি আছে বগা বংশলে নেচেৰা,
কলা বংশলে চফা ।

উত্তৰ:- ব্লেক - বৰ্ড ।

২/ তিনিচুকীয়া মাজত ভাল, ধৰত বঁধি মাৰিবলৈ
ভাল ।

উত্তৰ:- জাকৈ ।

৩/ গাঁৱত আছে চহৰত নাই, হাঁহত আছে
ধুগীত নাই ।

উত্তৰ:- ' ৩ ' ।

৪/ মোমাইদেউৰ বাৰীত টেঙা, এটা ছিঙিলেই
লাগে জেঙা

উত্তৰ:- বৰলৰ - বাহ ।

৫/ এনেকুয়া কি আছে বৰষুণ দিলে ওপৰলৈ
মায় ।

উত্তৰ:- ছাটি ।

সংগ্ৰহক
শ্ৰী সুনীল গোস্বামী

1) দুই- পর্বতৰ মাজে হাৰ্মনিয়াম
কাৰে ?

⇒ পাদ

2) বজাৰ কাপোৰ যিমান ডি়াৰে
নিৰ্ভৰ ?

⇒ বহুপাত ।

3) বজাৰ পুৰণোতল ঘন ঘন
গজাল ?

⇒ ওষা

4) মাক ভুওলি - পুওলি পুওক
চুকা কেঁলা ?

⇒ তলকীয়া

সংগ্ৰাহক -

বন্ধিতা বৰগোহাঁই

সাঁথৰ

সংগ্ৰাহক :- শ্ৰীমতী নিলাক্ষী
দত্ত

ক) আনিৰ দৰে যায়,
মূষ দাঙি দাঙি চাই।

উত্তৰ :- বেজী।

খ) আই বুলিলে নালাগে,
বোণাই বুলিলে লাগে।

উত্তৰ :- ওঁঠ।

গ) এজোনা বিৰিণা,
গাটে চৰে হৰিণা।

উত্তৰ :- ওকণি।

ঘ) কি ঘড়ীয়ে সময় নিদিয়ে।

উত্তৰ :- অঘড়ীয়ে।

ঙ) কি লো মূলিৰ নোহোষে

উত্তৰ :- আগৰলো।

1) ସଜ୍ଜାସ ଖେତାଲ ଧନ ଧନ ମାନ୍ୟତା?

=> ଓଷା

2) ବେନି ସାର ଲୋକ ଲାଗି ମି
ଧା ?

=> ମର୍ଜା

3) ହେନବେ ଦିଲେ ବାମି କରେ?

=> ମହାକଳ

4) ଓମସର ମସା ମାରିଲ ଶେକେଲି
ତାର ଲାଜୁତ ଏମ ଡେକୁଲି?

=> କଞ୍ଚାଲ

5) ମୁଁ ଭାଲିସ ଦରେ ସାହ

ହୁଏ ଦାଞ୍ଜି ଦାଞ୍ଜି ଚାହୁ ।

=> ବେଞ୍ଜୀ

ଅନ୍ତରାଳ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ କୃତ୍ୟା

মহা লোকৰ বণী

১। “স্বার্থবিহীন বাবে কাহো দান নিবিচাৰিবা।”
— শ্ৰী মনু ঋকবদেব

২। “যোগ্য - ভোগ্য বস্তুকাৰা।”
— ডাৰউইন

৩। “বিবেকেই জীৱনৰ গুপ্ত আদানত।”
— হেমচন্দ্ৰ গোস্বামী

৪। “কাল বাহিৰ বস্তুকৈ যেনেকৈ প্ৰভাত
লুকাই থাকে, তেনেকৈ পদে পদে পৰাজয়ৰ
পিছুতো জয় নিচ্ছিত। জীৱনৰ তাতেই
স্বার্থকতা।

— ড° ভূপেন শৰ্মা

৫। “ছদ্মৰূপে মন্ত্ৰক প্ৰতিহত কৰিবা।”
— মহাত্মা গান্ধী

সংগ্ৰাহক স্ব

শ্ৰী সুনজিতা চেতিয়া

১। অতি সাধাৰণ শ্ৰেণীৰ মানুহ হ'লেও
ক্ৰানীভনে অতিথি অংকাৰ কৰে ।

- বাল্মীকি

২। বৰ্তব্যক্ৰান্তে কমলৈ উৎসাহ আৰু
প্ৰতিষ্ঠা জন্মায় আৰু মনত অকাপ্ততা বঢ়ায় ।

- সত্যনাথ বৰা

৩। পৰে আৰ্জি থোৱা বৈলে ডাঙৰ হলে
মাত পুৰষালি নাই । নিজৰ বাউসীৰ বৈলে
যি পুৰুষ ডাঙৰ হয় তেওঁহে বৈন্য ।

- সত্যনাথ বৰা

৪। সেইজন আদৰ্শবান পুৰুষ, যিজনে
আনক উন্নতিৰ পথত আগুৱাই দিয়ে ।

- হেনৰী ফাৰ্ড

অংগ্ৰাহক

শ্ৰী প্ৰহ্ল্যা গগৈ